

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 6571/08
09.04.2009. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Олге Ђуричић, председника већа, Томислава Медведа и Обрада Андрића, чланова већа, са саветником суда Миланом Комленовићем, записничарем, одлучујући у управном поступку по тужби тужиоца АА, чији пуномоћник је АБ, адвокат, против решења туженог Министарства финансија Републике Србије 08 број: 112-01-1/348-2008 од 29.8.2008. године, у предмету привременог удаљења са посла, у нејавној седници већа одржаној дана 09.4.2009. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ ОДБИЈА.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијен је приговор тужиоца, царинског службеника Управе царина - Царинарница Нови Сада, привремено распоређеног у Царинарници Београд, изјављен против решења директора Управе царина 03/1 број Д-17122/08 од 08.8.2008. године, којим је привремено удаљен са рада почев од 15.8.2008. године, као неоснован, и наведено решење је потврђено у целисти. Наведеним решењем је тужилац привремено удаљен са рада почев од 15.8.2008. године, јер се против њега води кривични поступак и истим решењем је у складу са чл. 61. Правилника о правима, обавезама и одговорностима запослених у Министарству финансија и економије - Управи царина 08 број 110-00-315/2003 од 14.11.2003. године, а на основу одредбе из чл. 265. Царинског закона одређено да ће привремено удаљење са рада трајати до окончања кривичног поступка. Истим решењем је утврђена и накнада зараде у висини од 1/3 месечне плате коју је остваривао за месец пре привременог удаљења у смислу чл. 168. Закона о раду и чл. 62. наведеног Правилника.

Тужбом, поднетом преко пуномоћника, тужилац оспорава законитост решења туженог органа због погрешно и непотпуно утврђеног чињенично стање и погрешне примене материјалног права. У тужби понавља наводе изнете у приговору изјављеном против првостепеног решења да је против њега донето само решење о спровођењу истраге Општинског суда у Алексинцу, Одељења у __ II Ки. 75/07 од 17.1.2008. године, а да оптужница ОЈТ у Алексинцу КТ. 510-05 од 16.7.2008. године, на коју се позивају управни органи, није достављена тужиоцу, што значи да није ступила ни на правну снагу, те да стога нису постојали услови за доношење оспореног решења, па је самим тим исто незаконито. Указује на одредбу чл. 22. Законика о кривичном поступку, којом је прописано да покретање кривичног поступка има за последицу ограничење одређених права, те да последице наступају ступањем оптужнице на правну снагу, а како оптужница није ступила на правну снагу, то му није могло бити ускраћено право да ради и остварује зараду у пуном износу, па је стога првостепено решење као и оспорено решење незаконито. Са изнетог предлаже да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи а туженог обавезе да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 25.000,00 динара за састав тужбе према вежећој Тарифи о наградама и накнадама за рад адвоката.

У одговору на тужбу тужени орган је остао при разлозима датим у образложењу оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије.

По оцени навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, Врховни суд Србије је нашао да је тужба неоснована.

Из образложења оспореног решења и списка предмета произлази да је у поступку који је претходио доношењу првостепеног решења правилно и потпуно утврђено чињенично стање, и да је на тако утврђено чињенично стање правилно примењено материјално право, те да није основано позивање жалиоца, овде тужиоца, на одредбе чл. 22. Законика о кривичном поступку, с обзиром да се исти не може применити на конкретну ситуацију где је послодавац према раднику одредио меру привременог удаљења са рада, као превентивну, а у циљу заштите права и интереса самог послодавца. Наиме, Закон о раду, као *lex generalis*, одредбом чл. 165. прописује да радник може да буде привремено удаљен са рада ако је против њега покренут кривични поступак због кривичног дела учињеног на раду или у вези са радном, што је, у конкретној ситуацији случај. Одредбом чл. 265. Царинског закона прописано је да директор може да суспендује, распореди у нижу групу, изрекне меру престанка радног односа или да рехабилитује царинског службеника којег је распоредио у нижу групу, у складу са одредбом овог закона и акта о дисциплинској одговорности, док је чл. 61. Правилника о правима, обавезама и одговорностима запослених у Министарству финансија и економије - Управи царина, прописано да царински службеник

може бити суспендован ако је против њега покренут кривични поступак због кривичног дела учињеног на раду или у вези са радом, као и ако је против њега покренут дисциплински поступак, а његово остајање на раду би могло да штети интересима Управе царина. Из утврђеног чињеничног стања неспорно је да је против приговорача, овде тужиоца, донето решење о спровођењу истраге Општинског суда у Алексинцу – Одељења у __, Ки. 75/07 од 18.12.2007. године, као и оптужница ОЈТ у Алексинцу Кт. 510-05 од 16.7.2008. године и да је против приговорача, овде тужиоца, покренут кривични поступак и то због постојања основане сумње да је извршио кривично дело злоупотребе службеног положаја из чл. 359. ст. 2. у вези ст. 1. и 4. КЗ РС. Према Законику о кривичном поступку покретање кривичног поступка је одговорено када је донето решење о спровођењу истраге, односно када је подигнута оптужница без спровођења истраге, тј. када је поднета приватна кривична тужба и, у конкретом случају, по налажењу туженог кривични поступак, тј. претходни поступак, започео је доношењем решења о спровођењу истраге, оптужница донета против приговорача, овде тужиоца, говори само о фази кривичног поступка који се несумњиво води против истог, па, у конкретом случају није од значаја да ли је као окривљени примио оптужницу ОЈТ у Алексинцу Кт. 510-05 од 16.7.2008. године.

Имајући у виду напред изнето и утврђено чињенично стање, по оцени туженог органа код доношења првостепеног решења правилно је примењено материјално право јер је донето на основу чл. 265. Царинског закона (који се као закон "lex specialis" примењује у Управи царина), а којим је прописано да директор може да суспендује царинског службеника у складу са одредбама овог закона и акта о дисциплинској одговорности, затим у складу са чл. 61. ст. 1. тач. 1. Правилника о правима, обавезама и одговорностима запослених у Министарству финансија и економије – Управи царина 08 број 110-00-315/2003 од 14.11.2003. године у коме је прописано да царински службеник може бити суспендован ако је против њега покренут кривични поступак због кривичног дела учињеног на раду или у вези са радом, док је одредбом истог члана ставом 2. прописано да суспензија из става 1. траје до окончања дисциплинског, односно кривичног поступка, а кривични поступак због кривичног дела из чл. 350. ст. 2. у вези ст. 1. и 4. КЗ РС против АА је, како је то правилно у првостепеном поступку утврђено, у току.

Са изнетог, тужени орган је закључио, да и даље постоје разлози за привремено удаљење са рада, да још увек није окончан кривични поступак против приговорача, овде тужиоца за наведено кривично дело, па да је приговор тужиоца са изнетог одбијен, као неоснован. Такође, тужени орган је утврдио да је накнада зараде за време привременог удаљења са рада одређена правилном применом одредбе чл. 168. Закона о раду и чл. 62. напред наведеног Правилника.

Врховни суд Србије је ценио наводе изнете у тужби, па је нашао да ови наводи не могу довести до другачије оцене законитости оспореног решења, јер су и у приговору истицани, а у побијаном решењу потпуно и правилно оцењени, при чему је тужени орган оценио све околности и наводе изнете у приговору и за донету одлуку дао потпуне и јасне разлоге, које у свему прихвата и овај суд.

Из наведених разлога, Врховни суд Србије је, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, на основу чл. 41. ст. 2. Закона о управним споровима, одбио тужбу, као неосновану.

О трошковима поступка суд овом пресудом није одлучивао, јер према одредби чл. 60. Закона о управним споровима, у управним споровима свака странка сноси своје трошкове.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

Дана 09.4.2009. године, У. 6571/08

Записничар Председник већа – судија

Милан Комленовић, с.р. Олга Ђуричић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Оливера Стругаревић

ЈК